

РЕШЕНИЕ

№ 80

гр. Плевен, 08.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на седми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РЕНИ В. ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря ВЕРГИНИЯ Н. П.
като разгледа докладваното от РЕНИ В. ГЕОРГИЕВА Търговско дело № 20214400900071 по описа за 2021 година

Депозирана е искова молба от В.З.Ц., чрез пълномощник, против ЗД“Бул Инс“АД със седалище гр.София.Твърди се, че на 20.07.2020 г. в с.***** , обл.Плевен, е претърпял ПТП, за което е съставен констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 256р-448/21.07.2020 г. и е образувано досъдебно производство.Непосредствено след настъпване на инцидента ищецът е приет в УМБАЛ“Д-р Георги Странски“ЕАД-Плевен, като е проведено лечение в КОТ за периода от 22.07.2020 г. до 27.07.2020 г.Ищецът е получил травматично увреждане, изразяващо се във фрактура хумери проксималис декстри (счупване на дясна раменна кост в проксималната част).По отношение на фрактурата е предприето оперативно лечение, като интервенцията била извършена на 23.07.2020 г.Впоследствие от ищеца са проведени и курсове по рехабилитация и физикална терапия от Отделение по физиотерапия и рехабилитационна медицина при МБАЛ „Гулянци“ ООД - гр.Гулянци за периода от 01.09.2020 г. до 08.09.2020 г.С оглед на дългия възстановителен период от получените травматични увреждания на ищеца му се е наложило да ползва и отпуск по болест за общо 36 дни.Претърпял е и неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от получените травматични увреждания, както и имуществени вреди с оглед на направените

разходи за оперативно лечение, образни изследвания и болничен престой. На основание чл.380, ал.1 от КЗ на 28.10.2020 г. е предявил извънсъдебна претенция за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди пред ответника, но той не се е произнасял по преписката и не е провеждал кореспонденция с ищеца. Към датата на събитието лек автомобил марка „Волво“, модел „В 70“, с рег.№*****, е имал валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ при ответника с полица № BG/02/119002227573, валидна от 14.08.2019 г. до 13.08.2020 г. Прави се искане от ищеца на основание чл.498, ал.3 във връзка с чл.432 от КЗ да се постанови решение, с което да се осъди ответникът да му заплати следните суми: 35 000 лв., представляваща застрахователно обезщетение за причинените му вследствие на ПТП неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на изтичане на срока за произнасяне по предявената извънсъдебна претенция за определяне и изплащане на застрахователно обезщетение пред ответното дружество - 29.01.2021 г. до окончателното изплащане; 1 903.10 лв., представляваща застрахователно обезщетение за причинените на ищеца вследствие на ПТП на имуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на изтичане на срока за произнасяне по предявената извънсъдебна претенция за определяне и изплащане на застрахователно обезщетение пред ответното дружество - 29.01.2021 г. до окончателното изплащане, направените по делото разноси, в това число и адвокатски хонорар.

За ответника ЗД“Бул Инс“АД със седалище гр.София процесуалният представител изразява становище да се отхвърли предявеният иск изцяло, по съображения, подробно изложени в приложеното становище.

За третото лице помагач И.С.Д. процесуалният представител изразява становище, че е неоснователно привличането му в качеството на трето лице - помагач. Прави се искане да се отхвърли като неоснователен и недоказан искът както по основание, така и по размер по отношение на ответника, респ. по отношение на него в качеството му на трето лице помагач на ответника по делото, като се присъдят направените разноси по делото, като подробни съображения са изложени и в приложената писмена защита.

За третото лице помагач Гаранционен фонд гр.София процесуалният представител изразява становище, че искът с правно основание чл.493 КЗ се

явява недоказан, предвид представените доказателства, а конституирането му като трето подпомагащо лице като неоснователно, тъй като привличащата страна - ответникът, не обосновава по категоричен начин правния си интерес от участието му в производството, като се прави искане да се присъди и юристконсултско възнаграждение, по съображения, подробно изложени в приложената писмена защита.

Съдът намира за установено следното.

Ищецът е предявил срещу ответника осъдителни иски с правно основание чл.432 от КЗ във вр. чл.86 ЗЗД за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на сумата 35 000 лв., представляваща застрахователно обезщетение за причинените му вследствие на ПТП неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на изтичане на срока за произнасяне по предявената извънсъдебна претенция за определяне и изплащане на застрахователно обезщетение пред ответното дружество - 29.01.2021 г. до окончателното изплащане; за сумата 1 903.10 лв., представляваща застрахователно обезщетение за причинените на ищеца вследствие на ПТП имуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на изтичане на срока за произнасяне по предявената извънсъдебна претенция за определяне и изплащане на застрахователно обезщетение пред ответното дружество - 29.01.2021 г. до окончателното изплащане.

Не се оспорва настъпването на процесното ПТП на 20.07.2020 г.

Не се оспорва наличието на валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и делинквента И.Д., а именно полица, покриваща гражданската отговорност на автомобилистите за л.а. „Волво В70“ с рег.№ *****.

От фактическа страна следва да се посочи за установено следното.

За изясняване на спорните по делото обстоятелства са събрани и гласни доказателства.

От показанията на свидетеля И.И., който е изготвил констативния протокол за ПТП с пострадали лица, се установява, че е посетил мястото на ПТП, имало е пострадало лице и алкохол на водача, който е блъснал гражданина, който е бил със счупена ръка. Когато е отишъл, освен патрула, е имало линейка, в която е качвано блъснатото лице. И.Д., който е бил водача, е

бил на мястото на ПТП, когато той е пристигнал. Акт на водача е бил съставен в РУ. Домът на водача са посетили П.А. и И.Х. - от патрула. С техническо средство е констатирал употребата на алкохол от И.Д..

От показанията на свидетеля И.Х. се установява, че е полицай от патрулно - постовата дейност в РУ. Отишли са на място в ***** за ПТП. Чакал ги е един мъж, който е казал, че И.Д. минал с теглено „Волво“ и с въжето са го ударили и той паднал на плочките и го боляла ръката. Обяснил е къде живее той, отишли са до дома му, той е излезнал сънен, казал е, че той е карал и в РУ е дал проба за алкохол.

От показанията на свидетеля П.А. се установява, че е посетил ПТП, на което И. е теглел друга кола, като на десен завой човекът бил с колелото и го удрят и той е бил със счупена ръка. Намерили са водача в къщи.

От показанията на свидетелката М. Ц.а, която съжителства на семейни начала с ищеца, се установява, че същия ден е имала проблеми със здравето, след 10 часа ищецът се е обадил в Бърза помощ и е повикал линейка. Излизайки да посрещне същата се е върнал, държейки се за ръката и е казал, че тя е счупена и срашно много го боли, била е дясната ръка и са го откарали с линейката, защото са преценили, че неговото състояние е по-лошо от нейното. Прекарал е в болницата една седмица и се оказало, че раменната става и костта между лакътя и рамото е счупена на четири места. Била е извършена и операция, за да се прибави метал с дължина 22 см., за да може да зарасне, при което той е останал с остатъчна нетрудоспособност на тази ръка. При домашни условия са му правили и превръзки на място, бил е обездвижен, не е могъл да си обува чорапите, да се облича сам, да се обслужва сам, както и до тоалетна, зъби, хранене, обличане и къпане. Бил е пет месеца в болнични с физиотерапия на два пъти. Много бавно се е възстановил, може би чак петия месец е започнал да се връща към нормалните си действия, като в момента той не е със 100% възвръната трудоспособност на тази ръка. Не може да я вдига в крайно горно положение, не може да я натоварва така, както човек може да натоварва силната си ръка по време на работа. Десничар е. Трябва да се направи втора операция, за да се извади това желязо от 22 см., защото е зараснало, но е чуждо тяло. Има разрез от средата на рамото, около 23 см. му е самия прорез, има шевове, увредите са видими и осезаеми. Той е диабетик, което е засилило точно тази болест,

която е свързана и с психическо уверждање на неговото състояние. Стойностите на захарта в кръвта са се увеличили и са започнали лечение и на диабета. Психическото му състояние е било увредено.

От показанията на свидетеля М.С. се установява, че към 23.00 ч. вечерта на ПТП е минал покрай И. да го види, той е бил видимо притеснен, разговаряли са, казал е, че е щяло да стане голяма беля и се е бил поуплашил. Казал му е да не се притеснява. Имал е бутилка ракия, казал му е да изпие малко алкохол, той ще го отпусне. Той е отпил от чашата, но е казал, че не пие твърд алкохол и е извадил неговите бири. След 15-на минути си е тръгнал и го е оставил у тях. Казал му е, че се уплашил, че В. се е спънал през въжето и му е предложил да го закара до Бърза помощ, но той му е казал, че няма нужда, защото е извикал линейка. С М. са се теглили колите и са спрели за момент, защото М. се е пообъркал и в този момент минал В. и се спънал през въжето, май си е счупил ръката и И. се уплашил. Когато е видял вечерта И. не е бил употребил алкохол. От две години до момента, докато не му е дал ракията, не го е виждал да пие алкохол, като преди това е пиел. Полицаяте са го търсили в дома му, където спи и са го накарали да даде проба и тя е била положителна. И. му е казал, че е закъсал с едната си кола и е отишъл да дърпа другата. След като В. му е отказал да го закара до Бърза помощ, той е казал, че няма какво да прави там повече и си е тръгнал.

Показанията на свидетелите следва да се кредитират като обективни, тъй като същите имат непосредствени впечатления от настъпилото ПТП и неговите последици във връзка със здравословното състояние на ищеца и неговото възстановяване.

За изясняване на механизма на процесното ПТП, от заключението на ВЛ инж.П., неоспорено от страните, което съдът възприема като обективно и компетентно, се установява, че произшествието е настъпило на 20.07.2020 г. около 23.00 ч. в с.******, обл.Плевен, ******, при управление на л.а. „Волво В 70“ с рег.№******, водачът И.Д., теглейки с мека връзка л.а. „Нисан“, управляван от М.Д., без включена сигнализация (авариен сигнал и почти блокирало управление) предприема завой надясно. При извършване на маневрата тегленият автомобил „Нисан“ блъска намиращ се в областта на произшествието пешеходец В.Ц..

ВЛ е посочило, че тегленият автомобил „Нисан“, управляван от М.Д., е с

неработещ двигател, волана на управлението се върти с голямо усилие и водачът не управлява автомобила по кривата на завоя, определен от автомобила „Волво“.

Относно възражението на ответника, че показанията на свидетелите И.Д., В.Ц. и М.Д., посочени в заключението на САТЕ, не са събирани по реда на ГПК, а в досъдебното производство, то с молба от 17.01.2022 г. от третото лице помагач И.Д. са представени посочените доказателства - 2 бр. протоколи за оглед на ПТП от 21.07.2020 г., фотоалбуми - 2 бр., медицинска документация във връзка с В.Ц., а с писмо от 28.01.2022 г. са изпратени 4 бр. протоколи за разпит на свидетели по д.п.№ 5256/2020 г. - В.Ц., И.Д., които са страни в настоящето производство, И.Х., който е разпитан като свидетел в настоящето производство и М.Д..

Принципът на непосредственост не допуска решението на съда да се основава на свидетелски показания събрани в друго производство, в т.ч. в досъдебно производство (определение № 548/21.10.2020 г. на ВКС по т.д.№ 2776/2018 г., II т.о., определение № 93/26.02.2018 г. на ВКС по т.д.№ 2445/2017 г., I т.о.).

ВЛ е пояснило, че за място на удара е ползвал показанията на свидетелите и има две тълкувания в това отношение, той не е уточнил къде е мястото на удара, но е свързано с автомобила и въжето, което е между двата автомобила, които се теглят.

Ответникът прави и възражение, че според ВЛ „местопроизшествието“ не е запазено и не е съставян протокол за оглед на местопроизшествие.

В тази насока от приложената справка от 12.01.2022 г. е видно, че досъдебното производство е започнало с извършен оглед на ПТП при условията на чл.212, ал.2 НПК на 21.07.2020 г.

От заключенията на ВЛ доц.д-р Л. (първоначално и допълнително), които съдът възприема като обективни и компетентни, се установява, че на В.Ц. е била диагностицирана фрактура на дясната мишнична кост (хумерус), в горната ѝ трета, със засягане на големия туберкул.

ВЛ е посочило, че счупване от такъв характер (многофрагментно) се лекува оперативно, като е извършена кръвна репозиция и фиксиране с плака и винтове.

Ищецът е постъпил в КОТ на УМБАЛ „Д-р Г.Странски“ на 22.07.2020 г. и е изписан след болничен престой около седмица.

От 01.09.2020 г. до 08.09.2020 г. е хоспитализиран в отделение за физиотерапия, където е постъпил с оплаквания от намалена сила и мускулна маса на десния горен крайник с ограничение на движението му.

След приложените терапевтични процедури пациентът е изписан с подобрение, редуциран болков синдром и увеличен обем на активните движения. От контролния преглед е видно, че пълният обем на движението на ръката не е възстановен.

По делото няма данни за настъпили усложнения.

Описаните разходи са свързани и необходими при проведеното лечение.

След премахване на остеосинтезата функциите на ръката (движението) следва да се подобри.

Въз основа на гореизложеното от фактическа страна съдът приема, че предявените два осъдителни иска за заплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди с правно основание чл.432 КЗ във вр. с чл.86 ЗЗД са доказани по основание.

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка „Гражданска отговорност“, между прекия причинител на вредата и застрахователя. Следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

В случая е налице валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП -20.07.2020 г., по силата на което ответникът е поел задължение да обезщети увреденото при използването на процесния застрахован автомобил трето лице - л.а. „Волво“ с рег.№*****, управляван от водача И.Д..

Неоснователно е възражението на ответника, че виновен за ПТП е водачът на другия автомобил „Нисан“ М.Д..

Правилата за теглене на МПС са регламентирани в чл.83-87 от ЗДвП.

Съгласно чл.83, ал.1 от ЗДвП тегленето на повредено МПС се извършва с гъвкава връзка, с твърда връзка или от автомобил със специално приспособление.

Според чл.85, ал.2 от ЗДвП при теглене с гъвкава връзка дължината ѝ трябва да бъде от 4 до 6 метра и поне на две места да бъде сигнализирана с червен флаг.

От доказателствата по делото е видно, че няма данни за дължината на меката връзка между двата автомобила.

Съгласно горепосочената разпоредба на ЗДвП тегленото с гъвкава връзка МПС трябва да има изправна кормилна и спирачна уредба, като се изисква кумулативната им наличност.

От доказателствата по делото е видно, че тегленият автомобил „Нисан“ е бил с неизправна кормилна уредба. Той е бил технически неисправен, тъй като марката автомобили „Нисан“ не се управляват, без да е включен работещ двигател. Когато двигателят не работи системата не е включена, усилвателят не работи и кормилният кръг се върти с голямо усилие.

Причината за произшествието е теглене на неисправен автомобил с гъвкава връзка, неработещ двигател и неработеща система за управление на автомобил „Нисан“.

От техническа гледна точка действията на водача на „Волво“ не са правилни. Освен гореизложеното следва да се добави и необходимостта от обозначаването на двата автомобила съгласно чл.86 от ЗДвП.

Водачът на л.а. „Волво“ И.Д. е имал техническа възможност да предотврати произшествието.

Водачът на тегленото МПС „Нисан“ М.Д. не е имал техническа възможност да предотврати произшествието. Воланът на автомобила е бил блокиран.

Въз основа на гореизложеното съдът счита, че е неоснователно и възражението на ответника при условията на евентуалност за независимо съизвършителство от страна на двамата водачи - на тегленото и теглещото МПС.

По отношение на доказаността на размера на предявените искиви претенции за имуществени и неимуществени вреди съдът намира следното.

Съгласно чл. 45 ЗЗД подлежат на обезщетяване всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

Пострадалият може да понесе имуществени вреди, изразяващи се в извършването на необходими разходи за възстановяване на здравето.

Ищецът претендира сумата в размер на 1 903.10 лв., обезщетение за имуществени вреди (претърпени загуби), представляващи медицински разходи за лечение във връзка с ПТП, които са доказани, с оглед на представените доказателства за извършването им (стр.15-19 от делото) и заключението на СМЕ за необходимостта от извършването им.

Ето защо следва да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца сумата от 1 903.10 лв., представляваща застрахователно обезщетение за причинените на В.Ц. имуществени вреди.

Според чл.52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост.Обстоятелства, които се взимат предвид при определяне размера на обезщетението са: видът, характерът и степента на констатираното увреждане и състоянието на пострадалия; начинът на извършване на увреждането; видът и начинът на провежданото лечение, неговата продължителност; болките и страданията, претърпени, както при причиняване на увреждането, така и при провеждане на лечението през всичките му етапи; отстраними ли са травмите или има остатъчни явления; периода на загуба на двигателна способност; психическата травма, както при причиняване на увреждането, така и впоследствие; възрастта на увредения; налице ли е намалена трудоспособност и др.

На ищеца В.Ц. е диагностицирана фрактура на дясната мишнична кост (хумерус) в горната ѝ трета, със засягане на големия туберкул.Счупването е многофрагментно, получено е при падане.Травмата е индиректна, причинена при описаното ПТП.Това е довело до трайно затрудняване на движенията на десния крайник.Зарастването на костта се очаква най-малко след четири месеца, като пълното възстановяване на обема на движението на ръката зависи от операцията за отстраняване на металната остеосинтеза.

Счупването от такъв характер и локализация се лекува оперативно, като е извършена кръвна репозиция и фиксиране с плака и винтове.

В периода на оздравяване и възстановяване дейностите - трудова и

ежедневно обслужване, са затруднени.

Ищецът е бил два пъти хоспитализиран - в КОТ, където е постъпил на 22.07.2020 г. и е изписан след болничен престой около седмица и от 01.09.2020 г. до 08.09.2020 г., като е хоспитализиран в отделение за физиотерапия.

Предстои още една операция за премахване на планката. Всяка операция е свързана с болка, докато зарасне раната. След това ще има и период задължително на рехабилитация, раздвижване, който също ще е свързан с болезненост и с трудности при обслужването, около месец и половина.

На ищеца са причинени значителни болки и страдания, свързани с естеството на травмата, оперативната намеса и рехабилитационните мероприятия.

Пълният обем на движението на ръката не е възстановен, а следва да се вземе в предвид и обстоятелството, че той е десничар и тази ръка е засегната от ПТП.

При ищеца са налице и болки при смяна на времето, както и ограничени движения на дясната ръка при вдигане, когато усеща дърпане и не може да я вдигне над нивото на рамото, като причината за това е наличието на металната планка.

Към момента на ПТП ищецът е бил на около 63 години.

В.Ц. е диабетик и след ПТП стойностите на кръвта в захарта са се увеличили и е започнал лечение и на диабета.

Психическото му състояние също е било увредено.

При определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди, изхождайки от горепосочените травматични увреждания, промяната в начина на живот на ищеца, остатъчните последици в резултат на получените травми, промяната в психо-емоционалното му състояние, поради което съдът намира, че то с оглед на чл.52 ЗЗД възлиза на 35 000 лв. (решение № 34/13.05.2022 г. на ЛОС по т.д.№ 68/2021 г., решение № 261631/13.05.2022 г. по гр.д.№ 16226/2018 г. по опис на СГС).

Следва да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца на основание чл.432 КЗ сумата в размер на 35 000 лв., представляваща застрахователно обезщетение за причинени неимуществени вреди от настъпилото на

20.07.2020 г. застрахователно събитие по договор за застраховка „Гражданска отговорност“.

По отношение на началния момент, от който следва да се присъди законната лихва върху така определеното обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, съдът намира следното.

Писмената застрахователна претенция по чл.380 КЗ е депозирана от ищеца пред застрахователя на 29.10.2020 г.

Законната лихва върху обезщетението за имуществени и неимуществени вреди се претендира от 29.01.2021 г.

Следва да бъде осъден ответникът с оглед на чл.86 ЗЗД да заплати на ищеца и законната лихва върху присъденото обезщетение за неимуществени вреди в размер на 35 000 лв. от 29.01.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, а върху главницата от 1 903.10 лв. - обезщетение за имуществени вреди също от 29.01.2021 г. до окончателното изплащане на вземането.

По делото е допуснато на основание чл.220 ГПК привличането на И.Д. и Гаранционен фонд със седалище гр.София като трети лица помагачи на страната на ответника ЗД“Бул Инс“АД със седалище гр.София.

По силата на чл.223 ГПК постановеното решение има установително действие в отношенията на третото лице и насрещната страна, а установеното в мотивите е задължително за третото лице в отношенията му със страната, на която помага или която го е привлякла.

Ответникът по отношение на първото трето лице помагач И.Д. е посочил, че съгласно представения констативен протокол за ПТП с пострадали лица е управлявал МПС с 1,40 промила на хиляда алкохол в кръвта.Правният интерес произтича от разпоредбата на чл.500, ал.1, т.1 и т.3 от КЗ, предвиждаща право на регрес на платилия застраховател срещу водача, причинил ПТП след употреба на алкохол над допустимата от закона норма.

От констативния протокол за ПТП с пострадали лица е видно, че по отношение на Водача И.Д. е установен алкохол 1,40 промила.

Съдът приема въз основа на събраните по делото гласни доказателства, посочени по - горе, че това е установеното количество алкохол, но когато е употребил алкохол, той не е имал качеството на “водач“ на МПС, тъй като това е станало след настъпването на ПТП.

От друга страна, напускането на мястото на произшествието е установено, ако е налице влязла в сила присъда или друг акт с последиците на влязла в сила присъда по това деяние, но то може да бъде установено в производството по чл.274 от КЗ (отм.-сега чл.500 КЗ) и със съставения от контролните органи протокол за ПТП, но в процесния случай липсват такива констатации в констативния протокол за ПТП с пострадали лица от 21.07.2020 г. (решение № 195/9.11.2017 г. на ВКС по т.д.№ 2628/2016 г., II т.о.).

По отношение на второто трето лице помагач Гаранционен фонд правният интерес е обоснован с твърдяното съизвършителство от страна на двамата водачи - както на МПС „Волво“ В 70, рег.№***** И.Д., така и на водача на л.а. „Нисан“ с рег.№*****, управляван от М.Д., като за лек автомобил „Нисан“ липсва застраховка ГО.

Както се посочи по-горе, съдът счита, че не е налице независимо съизвършителство от водача на лек автомобил „Нисан Патрол“ М.Д..

А от друга страна процесният лек автомобил, управляван от водача М.Д., е „Нисан Патрол“, който е с рег.№*****, а не *****, по отношение на който е налице застрахователна полица „Гражданска отговорност“ №BG/02/120000358787 със сертификат ЗК № ВА00547847 на ЗД „Бул Инс“ АД, със срок на действие от 28.01.2020 г. до 28.01.2021 г.

Ответникът е направил възражение, че представената от ТЛП полица не доказва, че към датата на инцидента е имало действаща полица. Не са представени доказателства за плащане на премията, която е уговорена на 4 вноски.

Съгласно чл.351, ал.3 от КЗ, застрахователното покритие започва след плащане на застрахователната премия или първата вноска от нея, в случай че премията е на разсрочено плащане. С оглед на представената застрахователна полица за „Нисан Патрол“ с рег.№***** не може да се приеме, че не е платена първата вноска. След като е платена първата от вноските, то застрахователният договор е влязъл в сила и е породил присъщите му правни последици, една от които е задължението на застрахователя да обезпечи поетата застрахователна закрила.

Няма данни също така да е прекратен застрахователният договор по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на този автомобил

при неплащане на втората вноска с падеж 27.04.2020 г. (на 15-тия ден от датата на падеж на неплатената разсрочена вноска). Падежът на третата вноска е на 27.07.2020 г., след датата на ПТП (определение № 312/18.05.2022 г. на ВКС по т.д. № 1799/2021 г., II т.о.).

Неоснователно е възражението на ответника, че съгласно представената справка по отношение на л.а. рег. № ***** липсва активна застраховка „ГО“ към датата на ПТП - 20.07.2020 г.

Процесният автомобил „Нисан“, който е бил теглен, е с рег. № *****, видно от застрахователната полица, както и писмо от 01.02.2022 г., а представената справка от ГФ е относно автомобил с рег. № *****.

Справка от ГФ относно липсата на задължителна застраховка „ГО“ по отношение на л.а. „Нисан Патрол“ с рег. № ***** към датата на ПТП 20.07.2020 г. не е представена, с оглед на чл.490, ал.2 КЗ.

В процесния случай чл.479 от КЗ е неприложим, тъй като той регламентира вреди, нанесени от ремарке по чл.481, ал.1, изр.2 и ал.2, т.3 от КЗ.

Не са налице основания за плащания от фонда за незастраховани МПС по чл.557 от КЗ, тъй като съдът счита, както се посочи по-горе, че тегленият автомобил „Нисан Патрол“ е имал валидно сключена застраховка „ГО“ към момента на настъпване на ПТП.

При този изход на процеса следва да бъде осъден ответникът да заплати на основание чл.78, ал.6 ГПК в полза на ПлОС държавна такса в размер на 1 476.12 лв.

Адвокатското възнаграждение по чл.38, ал.2 ЗА следва да се определи съгласно чл.2, ал.5, чл.7, ал.2, т.2 и т.4, ал.9 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, във връзка с §2а от ДР на същата с вкл.ДДС, в размер на 2 931.85 лв.

Следва да бъде осъден ответникът на основание чл.38, ал.2 ЗА да заплати на „Адвокатско дружество В. и Б.“ сумата в размер на 2 931.85 лв., представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство пред ПлОС на ищеца В.Ц..

Следва да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца направените по делото разноски в общ размер на 1 405 лв., включващи заплатени

възнаграждения за ВЛ и д.т. в размер на 5 лв.

Съгласно чл.78, ал.10 ГПК на третото лице помагач не се присъждат разноски.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.432 КЗ във вр. с чл.86 ЗЗД ответника ЗД“Бул Инс“АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, *****, да заплати на ищеца В.З.Ц., ЕГН *****, сумата от 35 000 лв., представляваща застрахователно обезщетение за причинени неимуществени вреди от настъпилото на 20.07.2020 г. застрахователно събитие по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва върху горепосочената главница от 35 000 лв., считано от 29.01.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА на основание чл.432 КЗ във вр. с чл.86 ЗЗД ответника ЗД“Бул Инс“АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, *****, да заплати на ищеца В.З.Ц., ЕГН *****, сумата от 1 903.10 лв., представляваща застрахователно обезщетение за имуществени вреди от настъпилото на 20.07.2020 г. застрахователно събитие по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва върху главницата от 1 903.10 лв., считано от 29.01.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

ПРИСЪДЕНИТЕ суми с оглед на чл.236, ал.1, т.7 ГПК в полза на ищеца В.З.Ц., ЕГН *****, могат да бъдат заплатени от ответника ЗД“Бул Инс“АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, *****, по следната банкова сметка на ищеца В.З.Ц., ЕГН *****, а именно: IBAN: *****, при банка УниКредит Булбанк АД, с титуляр В.З.Ц..

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 ГПК ответника ЗД“Бул Инс“АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, *****, да заплати по сметка на Плевенски окръжен съд държавна такса в размер на 1 476.12 лв.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК ответника ЗД“Бул Инс“АД, ЕИК

*****, със седалище и адрес на управление гр.София, *****, да заплати на ищеца В.З.Ц., ЕГН *****, разноски по делото в общ размер на 1 405 лв.

ОСЪЖДА на основание чл.38, ал.2 ЗА ответника ЗД“Бул Инс“АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, *****, да заплати в полза на „Адвокатско дружество В. и Б.“, ЕИК: *****, със седалище и адрес на дружеството: гр.София, *****, представлявано от адв.ЦВ. СЛ. В., САК, сумата от 2 931.85 лв., с включен ДДС, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство пред ПлОС.

Настоящото решение е постановено при участието като трето лице помагач на страната на ответника ЗД“Бул Инс“АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, *****, на И.С.Д., ЕГН *****, с адрес:с.*****, община Долна Митрополия, област Плевен.

Настоящото решение е постановено и при участието като трето лице помагач на страната на ответника ЗД“Бул Инс“АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, *****, на „Гаранционен фонд“ гр.София, *****.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - Велико Търново в двуседмичен срок от получаване на съобщението от страните чрез връчване на препис от същото.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____